

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: alapvető jogot érintő rendőri
intézkedés elleni panasz elbírálása
Ügyintéző:
Telefon:

HATÁROZAT

Panaszos által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen fellebbezésnek helye nincs, azzal szemben közigazgatási per indítható. A közigazgatási peres eljárás illetéke 30 000 Ft, azaz harmincezer forint, azonban a fél a tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán mentesül az illeték előzetes megfizetése alól, az illetéket annak kell megfizetnie, akit a bíróság erre kötelez.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a vitatott határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy postára adni. A keresetlevél benyújtásának a határozat hatályosulására nincs halasztó hatálya.

Tájékoztatom, hogy a keresetlevelet elektronikus úton is benyújthatja. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban.

A keresetlevél elektronikus előterjesztésére szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/kozigazgatasi-per-birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le. Eljárási költség nem merült fel.

A határozatot kapják:

- 1.) panaszos
- 2.) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3.) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4.) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos a Panasztestületnél panaszt terjesztett elő a vele szemben foganatosított rendőri intézkedés kapcsán.

Panaszos előadta, hogy a jelzett napon * körüli időben személygépkocsijával leparkolt * szám előtt. Ezt követően egy rendőr megbüntette, mert egy buszmegállóban állt meg. Panaszos megkérdezte a rendőrtől, hogy a táblától meddig tart a buszmegálló, mire azt a választ kapta, hogy addig, amíg a burkolat van, azaz majdnem a következő kapualj bejáratáig. Panaszos kérte a rendőrt, hogy mérje meg a tábla és a személygépkocsija közötti távolságot, de erre a rendőr nem volt hajlandó. A rendőr azt állította, hogy ki van nekik adva, hogy ezen a helyen fokozott figyelemmel büntessenek. Panaszos szerint a büntetés nem volt jogos, mert ő „*lelépte*” az érintett szakaszt és megítélése szerint a gépkocsija és a tábla között megvolt a 15 méteres távolság. Panaszos állítása szerint a rendőr nem tájékoztatta arról, hogy amennyiben nem ért egyet az intézkedéssel, akkor milyen lehetőségei vannak a helyszíni bírságon kívül. A rendőr nem adott tájékoztatást a bírságot alapját képező „*KRESZ rendeletéről*” és a rendőr által átadott nyomtatvány értelmezhetetlen és olvashatatlan volt. Panaszos szerint az intézkedés végeztével a rendőr nem közölte nevét, szolgálati helyét és jelvéyszámát sem. Panaszos beadványa végén kérte, amennyiben panaszát helytállónak ítélik, abban az esetben a büntetését töröljék el.

Panaszos a rendőri intézkedéssel összefüggésben az alábbiakat sérelmezte:

- büntetés (helyszíni bírság) kiszabását;
- szabálysértés megállapítását megalapozó mérés végrehajtásának elmaradását;
- a helyszíni bírság kiszabásával kapcsolatos tájékoztatás elmaradását;
- a rendőr azonosító adatai közlésének elmaradását.

II.

A tényállás tisztázása érdekében az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1)-(2) bekezdése alapján lefolytatott bizonyítási eljárás során a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- panaszbeadvány;
- a Rendőrőrs jelentések;
- helyszíni bírság kiszabásáról szóló nyomtatvány;
- a Panasztestület állásfoglalása;
- a Megyei Rendőr-főkapitányság átirata (mellékleteivel együtt).

III.

A rendelkezésre álló – a határozat II. részében felsorolt – bizonyítási eszközök alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

A Rendőrőrs 2 fő körzeti megbízottja *-n szolgálatot látott el, ennek alkalmával * körüli időben a * szám alatti élelmiszerüzlet előtt – a * út irányából a * irányába – az úttest menetirány szerinti jobb oldalán lévő autóbusz-megállóhelyen egy szabálytalanul várakozó személygépkocsira lettek figyelmesek. A személygépkocsi az utasok számára kialakított térkövezett, szegéllyel ellátott megállóhely mellett az úttesten várakozott. A gépkocsi – helyzetéből adódóan – akadályozta a menetrend szerint közlekedő autóbusz biztonságos megállását. A rendőrök a

várakozó személygépkocsihoz mentek, hogy intézkedést kezdeményezzenek annak vezetőjével szemben. A járműben nem tartózkodott senki, ezért a gépkocsiról és annak környezetéről fényképfelvételeket készítettek abból a célból, hogy a távollévő gépjárművezetővel szemben – a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) rendelkezései alapján – helyszíni bírságot szabjanak ki. Az intézkedés ideje alatt megjelent a helyszínen Panaszos, aki elmondta, hogy ő a személygépkocsi tulajdonosa és vezetője is egy személyben. A rendőrök a bemutatkozást és azonosítószámuk közlését követően közölték Panaszossal, hogy személygépkocsijával a kihelyezett autóbusz-megállóhely közúti jelzőtábla előtt 15 méteres távolságon belül állt meg, ezzel szabálysértést követett el, ugyanis megszegte a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 40. § (5) bekezdés h) pontjába foglalt rendelkezést. Panaszos kezdetben vitatta a szabálysértés tényét, ezért a rendőrök felajánlották neki, hogy a helyszínen biztosítanak a részére egy KRESZ könyvet, amelyben megtekintheti az ide vonatkozó rendelkezést. Panaszos elutasította a felajánlást és megkérdezte, hogy milyen szankcióra számíthat. A rendőrök tájékoztatást adtak arról, hogy amennyiben a helyszínen elismeri a szabálysértés elkövetésének tényét, abban az esetben kötelező mértékű helyszíni bírságot (10.000.- Ft.) kell kiszabniuk vele szemben. Ha nem ismeri el a szabálysértést, vagy nem ért egyet a bírság összegével, abban az esetben szabálysértési eljárást kell kezdeményezniük vele szemben. A tájékoztatást követően a helyszíni bírság kiszabását Panaszos elfogadta és tudomásul vette. A helyszíni bírság kiszabásával kapcsolatos adminisztrációs tevékenység során Panaszos kérte a rendőröket, hogy mérjék le a közúti jelzőtábla és a személygépkocsija közötti távolságot. A rendőrök közölték, hogy ez nem áll módjukban, ugyanis mérőeszköz sem a szolgálati személygépkocsihoz, sem a körzeti megbízotti felszereléshez nincs rendszeresítve. Ezt követően Panaszos „lépéssel” lemérte a kihelyezett autóbusz-megállóhely közúti jelzőtábla és a személygépkocsija közötti távolságot, majd közölte a rendőrökkel, hogy igazuk van, mert a személygépkocsijával 14 méterre állt meg a jelzőtáblától. Panaszos a helyszíni bírság kiszabását az arról szóló nyomtatványon aláírásával igazoltan elismerte és tudomásul vette. A nyomtatvány – amelyen olvasható módon rögzítésre került az általa megsértett közúti közlekedési szabály is – egy példányát átvette. A rendőrök az intézkedés végeztével Panaszostól elköszöntek, majd távoztak. Az intézkedés kapcsán, a helyszínen panasz, vagy kifogás nem merült fel.

IV.

A rendőri intézkedés elleni panasz kivizsgálásakor vizsgálat tárgyává tettem, hogy valamennyi panaszosi sérelemre kiterjed-e a hatásköröm.

- **Büntetés (helyszíni bírság) kiszabása**

A panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdése, a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 99. §-a, 99/A. § (2) bekezdése.

A Panasztestület állásfoglalásában a helyszíni bírság kiszabásának tényét érintően nem foglalt állást, mivel megállapította, hogy annak mértékére, illetve törlésére nézve nem rendelkezik hatáskörrel. Panaszos sérelmezte a vele szemben kiszabott helyszíni bírságot és kérte, hogy amennyiben panaszja megalapozott, úgy töröljék a büntetését.

Megállapítottam, hogy ezen panaszpont kívül esik a rendőri intézkedés elleni panasz kivizsgálására irányuló – és az Rtv. IV-VI. fejezetében meghatározott – közigazgatási eljárás tárgykörén. A helyszíni bírságról szóló döntés felülvizsgálatát az azzal sújtott személy szabálysértési eljárásban – a Szabs. tv. 99/A. § (2) bekezdése értelmében – a döntéstől számított harminc napon belül kérheti.

Jelen panaszpont tekintetében – a hivatkozott törvényi rendelkezésekre tekintettel – hatásköröm hiányát állapítottam meg, ezért határozatom e kérdésben érdemi döntést nem tartalmaz.

V.

Az érdemben elbírálható panaszpontok vonatkozásában a következőket állapítottam meg:

1.) Szabálysértés megállapítását megalapozó mérés végrehajtásának elmaradása

A panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezés bír jelentőséggel: *Rtv. 1. § (2) bekezdés b) pontja, 44. § (1) bekezdése.*

Panaszos beadványában az állította, hogy kérte az intézkedő rendőrt, mérje meg a közlekedési tábla és a személygépkocsija közötti távolságot, de a rendőr erre nem volt hajlandó.

E panaszpont kapcsán a Panasztestület állásfoglalásában kimondta, hogy a rendőrök az intézkedés megkezdését követően nem gyűjtöttek megfelelően adatot a szabálysértés elkövetése gyanújának megerősítésére, vagy annak kizárására, mivel a távolságot a táblától semmilyen módon nem ellenőrizték. Hivatkozott arra is, hogy a rendőrnek a közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés észlelése esetén a közigazgatási hatósági eljárás lefolytatása érdekében rendelkeznie kell a szabályszegés dokumentálásához szükséges technikai eszközzel. **Ezek alapján a Panasztestület arra a megállapításra jutott, hogy a rendőrség mulasztott a helyszínen, amikor a szabálysértés elkövetésének gyanúját megalapozó tényeket nem megfelelően rögzítette, ebből adódóan sérült Panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga.**

A Panasztestület érvelésével az alábbiak szerint nem értek egyet.

A Panasztestület által e panaszpont kapcsán megállapított tényállás vonatkozásában meg kell állapítani, hogy az állásfoglalás IV. fejezet 4. oldal negyedik és ötödik bekezdésében írt tényállási elemek egészen biztosan nem jelen ügyszóhoz tartoznak, hiszen olyan körülményt taglal, amelyekről sem a panasz, sem a rendőri jelentések nem tesznek említést. Ezért szükséges leszögezni, hogy az állásfoglalás megjelölt része tévesen került szerepeltetésre.

Szintén téves az állásfoglalás IV. fejezet 5. oldal második bekezdésének második részében tett okfejtés, amely a közigazgatási bírsággal sújtható szabályszegés elkövetésének észlelése során, a közigazgatási hatósági eljárás lefolytatása érdekében tett intézkedéseket taglalja, többek közt azt, hogy a szabályszegés dokumentálásához megfelelő technikai eszközzel kell rendelkeznie a rendőrnek. Jelen esetben kifejezetten szabálysértést valósított meg Panaszos magatartása, tehát a közlekedési szabályszegés észleléséhez kapcsolódó követelmények figyelmen kívül maradnak. Az állásfoglalás helyesen hivatkozik az Rtv. 44. § (2) bekezdés b) pontjára, és helyesen állapítja meg azt is, hogy a közlekedésrendészeti intézkedés nem csak jogsértés észlelése esetén hajtható végre, a közlekedési rendszabályok betartása konkrét jogsértés észlelése nélkül is ellenőrizhető. Az állásfoglalás IV. fejezet 6. oldal ötödik bekezdésében továbbá helytelenül értékeli úgy, hogy Panaszos nem vett részt a közlekedésben, ezért az

intézkedés során csakis az Rtv. 13. § és az Rtv. 29. §-ának alkalmazása jöhetett szóba, amelyhez azonban jogellenesség észlelése szükséges. A KRESZ a gépjárművel való megállásra és várakozásra is tartalmaz előírásokat, közlekedésrendészeti intézkedés foganatosításához tehát nem szükséges az, hogy a gépjármű haladjon, mert nem csak ezáltal „vesz részt a közlekedésben”.

E panaszpont elbírálása során megállapítottam, hogy a járőrtevékenységet folytató rendőrök az Rtv. 1. § (2) bekezdés 2. pontjában írt feladatkört gyakorolták [a rendőrség rendészeti feladatkörében közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében], amikor egy tiltott helyen várakozó gépkocsit vettek észre. Az Rtv. 44. §-a alapján a gépkocsit – mivel vezetője nem tartózkodott a helyszínen – közlekedésrendészeti intézkedés alá vonták, és megállapították, hogy az a helyi közlekedésű autóbusz megállását akadályozó módon került leállításra, ezért megszegte a KRESZ 40. § (5) bekezdés h) pontját, amivel pedig megvalósította a Szabs. tv. 224. § (1) bekezdésében írt szabálysértést. A jármű vezetője, azaz Panaszos hamarosan megjelent a helyszínen, amikor a rendőrök a szabálysértés gyanúját közölték, majd mivel – némi vonakodás után – elismerte a szabálysértés elkövetését, vele szemben helyszíni bírságot szabtak ki. Az Rtv. 92. § (1) bekezdése értelmében az Rtv. IV., – a 46/A-46/C. § kivételével – V., valamint a VI. fejezetében szereplő rendőri intézkedések vizsgálhatók rendőri intézkedés elleni panasz keretében, továbbá a Panasztestület és a közigazgatási bíróságok állandó gyakorlata ide tartozónak tekinti még az Rtv. I. fejezetében írtakat vizsgálatát is, mint a rendőrség tevékenységének általános keretét biztosító rendelkezések betartását. Ezért megállapítottam, hogy a rendőrök Rtv. 1. § (2) bekezdés b) pontja szerinti, továbbá 44. § (1) b) pontja alapján végrehajtott intézkedése rendőri intézkedés elleni panasz tárgya lehet, és azt jogszerűnek ítéltém. A szabálysértés gyanújának közlésétől számítva azonban az eljárás átkerül a Szabs. tv. hatálya alá, innentől kezdve a rendőri cselekmények rendőri intézkedés elleni panasz keretében nem vitathatók.

A rendelkezésre álló bizonyítékok között szereplő * számú rendőri jelentés azt tartalmazza, hogy Panaszos az intézkedő rendőrök jelenlétében lépéssel lemérte a jelzőtábla és a személygépkocsija közötti távolságot, majd közölte a rendőrökkel, hogy igazuk van, mert a gépkocsija 14 méterre áll a jelzőtábla előtt. Ezt követően a helyszíni bírság kiszabását aláírásával igazoltan elfogadta.

A rendőri jelentésben foglaltakat támasztja alá a bizonyítékok között rendelkezésre álló * sorozatszámú helyszíni bírság kiszabásáról szóló nyomtatvány is, amelynek tanúsága szerint Panaszos – aláírásával igazoltan – a helyszíni bírság kiszabását tudomásul vette, illetve a szabálysértés elkövetésének tényét a helyszínen elismerte, azt nem vitatta.

Mindezek alapján megállapítom, hogy Panaszos azzal, hogy a helyszínen a helyszíni bírság kiszabásának tényét aláírásával igazoltan tudomásul vette, ezzel a szabálysértés elkövetését elismerte. Ezáltal az intézkedő rendőrök részéről az intézkedés helyszínén egyéb bizonyítás – a szabálysértés elkövetés gyanújának megerősítése, vagy kizárása érdekében – teljesen szükségtelenné vált és okafogyott lett volna.

Mindezek alapján a panasz e tekintetben alaptalan.

2.) A helyszíni bírság kiszabásával kapcsolatos tájékoztatás elmaradása

A panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Rtv. 24. § (1) bekezdése, a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény végrehajtásával kapcsolatos rendelkezésekről, valamint ahhoz kapcsolódó egyes rendeletek módosításáról szóló 22/2012. (IV. 13.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet) 20. § (2) bekezdése, 22. § (1) bekezdése, Szabs. tv. 99/A. § (2) bekezdése.

Panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök nem tájékoztatták arról, hogy ha nem ismeri el a szabálysértés elkövetését és nem fogadja el a helyszíni bírság kiszabását, akkor milyen további lehetőségei vannak. Panaszos kifogásolta azt is, hogy a rendőröktől kapott helyszíni bírság nyomtatvány értelmezhetetlen és olvashatatlan volt.

A Panasztestület állásfoglalásában megállapította, hogy a rendőri jelentések annyira szükségszerűen fogalmazzak, hogy azokból nem derül ki, valóban felhívták-e Panaszos figyelmét a helyszíni bírság tudomásul vételének következményeire. Mivel ennél fogva álláspontja szerint az előadások közötti ellentmondás áll fenn, a tájékoztatás megadása tekintetében alapjogsérelem nem megállapítható. A helyszíni bírság nyomtatvánnyal kapcsolatos sérelem tekintetében egyáltalán nem foglalt állást.

A Panasztestület előbbi megállapításaival szemben megállapítható, hogy a Rendőrös jelentése ugyanakkor az alábbiakat tartalmazza:

„(...) Közöltem vele, hogy a szabálysértés elkövetéséért ún. fix összegű, jelen szabálysértés elkövetése esetén 10 000 Ft helyszíni bírság kiszabása lehetséges, amennyiben a cselekmény elkövetését nem ismeri el vagy a helyszíni bírság összegét nem fogadja el, úgy szabálysértési feljelentést teszek ellene. * elfogadta a helyszíni bírságot, (...). A helyszíni bírság szelvényt, annak kitöltését követően aláírta, a tájékoztatót megkapta, az intézkedéssel szemben a helyszínen panaszja nem volt. (...)”

Panaszos saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott, az eljárás során e tárgykörben a rendőri jelentéstől eltérő bizonyíték nem merült fel. A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. (a továbbiakban: Pp.) 323. § (1)-(3) bekezdései értelmében a jelentés közokiratnak minősül, amely szerint az abban leírtak teljes mértékben – az ellenkező bizonyításáig – bizonyítják az abban foglaltakat. **Mindezek alapján megállapítom, hogy a panasz e vonatkozásban is megalapozatlan.**

A helyszíni bírság kiszabásáról szóló nyomtatvány tekintetében megállapítható, hogy az a Szabs. tv. végrehajtását szolgáló BM rendeletnek megfelelően került kiállításra, felülvizsgálata egyebekben a Szabs. tv. 99/A. § (2) bekezdése szerint kezdeményezhető.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a panasz e tekintetben is alaptalan.

3.) A rendőr azonosító adatai közlésének elmaradása

A panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezés bír jelentőséggel:

Rtv. 20. § (2) bekezdése.

Panaszos beadványában azt állította, hogy a vele szemben intézkedő rendőr az intézkedés végeztével nem közölte nevét, szolgálati helyét és azonosító jelvényének számát, illetőleg szolgálati igazolványát sem mutatta fel.

A Panasztestület állásfoglalása IV. fejezet 7. oldal utolsó előtti bekezdésében az alábbiakat tartalmazza: „A rendőri jelentések részletesen ismertetik az intézkedést, rögzítik, hogy az intézkedés során jelent meg a helyszínen a panaszos, ugyanakkor nem tartalmaznak arra nézve előadást, hogy az azonosítást a rendőrök elvégezték-e. A rendőrök annak ellenére nem nyilatkoztak e körben, hogy a Testület megkeresése kifejezetten felhívta őket arra, hogy a szolgálati fellépés körében tegyenek előadást.” Ezt követően a Panasztestület hivatkozott azon bevett gyakorlatára, mely szerint ilyen helyzetben elfogadja a panaszban foglaltakat, és ezúttal is így járt el.

A panasszal és az állásfoglalással szemben az intézkedésről készített jelentés azt tartalmazza, hogy miután Panaszos kijött az élelmiszerüzletből és odament a rendőrökhöz, azok bemutatkoztak neki, illetőleg azonosítószámaikat is közölték vele. Bár jelen határozat V. részének 2. pontja alatt kifejtettem, hogy a helyszíni bírság nyomtatvány olvashatósága, értelmezhetősége nem tartozik a rendőri intézkedés elleni panasz elbírálási körébe, ugyanakkor ténszerű, hogy e nyomtatványon is feltüntetésre került az intézkedő rendőr jelvény száma.

A rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján nem merült fel olyan körülmény, amely Panaszos állítását támasztaná alá, továbbá az eljárás során saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott, ezért a rendőri jelentést, mint közokiratot fogadtam el, ugyanis a Pp. 323. § (1)-(3) bekezdései értelmében a jelentésben leírtak teljes mértékben – az ellenkező bizonyításáig – bizonyítják az abban foglaltakat.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a panasz e vonatkozásban is alaptalan.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Határozatom a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 323. § (1)-(3) bekezdésén, 75. §-án, XLVI. fejezete, 605. §-án, 608. §-án, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 13. § (3) bekezdés a) pontján, 29. § (1) bekezdésén, 39. § (1) és (6) bekezdésén, az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 9. § (1) bekezdésén, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 62. § (1)-(2) és (4) bekezdésein, 81. § (1) bekezdésén, 113. § (1) bekezdés a) pontján, 114. §-án, 116. § (1)-(2) bekezdésein és (4) bekezdés a) pontján, 35. § (1) és (3) bekezdésein alapul.

A jogorvoslati jogosultságról, valamint a jogérvényesítés módjáról az Ákr. 81. § (1) bekezdésére, az Ákr. 113. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint a 114. § (1) bekezdés I. fordulatára első mondatára, illetőleg a 116. § (4) bekezdés a) pontjára, továbbá az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) bekezdésére és a 62. § (1) bekezdés h) pontjára tekintettel adtam tájékoztatást.

Budapest, 2019. április 18.

Dr. Balogh János r. vezérőrnagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány